

Vid detta förhållande och då Första Kammarens sålunda fattade beslut innebära afslag å de af Herrar C. J. Kjellman, G. Bjerkander, G. Kolmodin, F. Petersson och Magnus Jonsson väckta motioner, hvilka föranledt Utskottets afgifna yttranden i förenämnda punkter, samt dessa frågor följaktligen, enligt 63 § Regeringsformen, måste anses hafva förfallit, lärer någon åtgärd i anledning af Andra Kammarens återremiss ej kunna af Utskottet vidtagas;

hvilket härmed för Andra Kammaren anmäles.

Stockholm den 23 Mars 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 19.

Ank. till Riksd. Kansli den 23 Mars 1870, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till Kongl. Stadgan den 9 November 1866, angående skiftesverket i riket.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 232), som blifvit till Lag-Utskottets behandling hänvisad, har Herr *H. Høgermarck* anført, hurusom bland de många orsaker, som hindrade utvecklingen af landets jordbruksnäring, ett af de främsta rummen otvifvelaktigt intoges af de dryga kostnader, som vore förenade med de eljest för jordens behöriga och ändamålsenliga skötsel så viktiga laga skiftena, enär dessa kostnader mången gång afhöllo jordegarna från att begära sådant skifte. Detta förhållande gjorde sig i ännu högre grad gällande, sedan erfarenhet vunnits derom, att skiftesdelegarne jemväl nödgades, efter gällande taxa, godtgöra skiftesmannen för sådana arbeten, som vederbörande, efter förd klagan, förklarar skola verkställas för rättelse af uppenbara fel, som förrättningsmannen, emot Skiftesstadgans enklaste föreskrifter, begått. Det kunde med skäl ifrågasättas, huruvida det vore med klokheten öfverensstämmande, att bevilja ifråga-

varande tjänstemän dylika ersättningar; och under en tid, då klagan öfver minskade landtmäteriförrättningar blifvit alltmera allmän, kunde det anses mindre välbetänkt, att bestämda föreskrifter saknades om skiftesförrättarens skyldigheter uti ifrågavarande fall. På grund häraf har motionären föreslagit »att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet göra framställning om sådant tillägg till Kongl. Maj:ts nådiga Stadga om skiftesverket i riket af den 9 November 1866, att skiftesförrättaren må vara skyldig, utan någon omkostnad för skiftesdelegarne, verkställa rättelse och ändring af sådana under förrättningen begångna fel, som uppenbarligen tillkommit af vårdslöshet eller misstag och som stå i strid med Skiftesstadgans tydliga föreskrifter.«

Der någon landtmätare låter beträda sig med sådant tjänstefel, som berörda förslag afser, är han därför underkastad ansvar enligt 25 Kap. Strafflagen, med skyldighet derjemte, likmätigt 6 Kap. 1 § i samma lag, att vidkännas de ökade kostnader i och för förrättningen, hvilka föranledas af tjänstefelet, vare sig han sjelf verkställer rättelsen eller detta i vederbörlig ordning uppdrages åt annan landtmätare. Särskildt finnes i Skiftesstadgan förordnad, dels i 109 §, att skiftesmannen skall svara för den kostnad och skada, som genom fel i uträkningen vid skiftet uppkomma kan, och dels i 133 § att, der landtmätare öfvertygas att hafva vid egomätningen begagnat biträde af dertill obehörig person, eller låtit mätningen till större eller mindre del af antagen elev utan behörig tillsyn verkställas, skall den sålunda obehörigen verkställda egomätningen, ändå att fel deri ej kan visas, vara ogild, med skyldighet för landtmätaren att på egen bekostnad omgöra så väl den nämnda mätningen, som skiftesförrättningen för öfrigt i vissa delar.

Enär motionärens förslag således icke innebär något annat, än hvad som redan finnes stadgad i gällande lag, hvilken ock allmänt af domstolarne lärers tillämpas i öfverensstämmelse med ofvan uttalade åsigter, får Utskottet vördsamt hemställa,

att ifrågavarande motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 Mars 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.
